

uitdrukkelijk bevestigd in de Memorie Van Toelichting bij het decreet van het Vlaamse Gewest houdende de instemming met het SWA⁷:

"(...) Zo de noodzaak daartoe blijkt, kan deze erkenning verschillende malen vernieuwd worden. Telkens geldt dan een maximumtermijn van 5 jaar. (...)"

De maximale duurtijd van een verlenging is 5 jaar, wat *a contrario* impliceert dat een verlenging voor een kortere periode eveneens mogelijk is (bv. 2 of 3 jaar). In de hypothese dat de activiteiten van BOFAS nog niet zouden afgerond zijn na een nieuwe verlenging van maximum 5 jaar, d.i. uiterlijk tegen 26 maart 2024, dan kan wederom een verlenging van de erkenning gevraagd worden (opnieuw voor maximaal 5 jaar).

Noteer wel dat op basis van de statuten van BOFAS de duur waarvoor BOFAS werd opgericht, zal vervallen op 31 december 2023. Indien bijgevolg de erkenning door het IBC verlengd wordt, en BOFAS daadwerkelijk activiteiten dient uit te oefenen na deze datum, dan zal de algemene vergadering van BOFAS wel moeten beslissen tot een verlenging van de duur waarvoor de vereniging BOFAS werd opgericht⁸.

Om een verlenging van de erkenning aan te vragen, dient minimaal 6 maand⁹ voorafgaand aan het aflopen van de termijn van de erkenning, een aanvraag tot verlenging ingediend te worden bij de IBC, en dit conform art. 9 van het SWA (de aanvraag dient onder meer een financieel plan en een begroting van de duur van de erkenning/verlenging te bevatten). Een gedetailleerd dossier dient ingediend te worden bij de IBC in het kader van de verlenging van de erkenning, waarin gelijktijdig de aanvraag tot verlaging/stopzetting van de premies kan opgenomen worden (zie *infra* sectie 3.1.2).

3.1.2 Mogelijkheid tot stopzetting en/of verlaging van de verplichte bijdragen

Rekening houdende met het feit dat BOFAS op heden over voldoende fondsen beschikt voor het uitvoeren van de haar resterende activiteiten, wenst BOFAS na te gaan wat de mogelijkheden zijn om de verplichte bijdragen stop te zetten of te verlagen. BOFAS zal in voorkomend geval een exacte raming moeten maken van onder meer de kosten die zij nog voorziet voor de lopende, en desgevallend nog uit te voeren saneringswerken (en dit in de meest ruime zin van het woord; daarin zijn bijvoorbeeld eveneens de kosten begrepen voor het uitvoeren van monitoringsmaatregelen) en terugbetalingen die nog dienen te gebeuren. Rekening houdende met dit bedrag, kan nagegaan worden of al dan niet kan geopteerd worden voor een stopzetting of verlaging (eventueel tot 0 EUR) van de betalen bijdrage.

(a) Stopzetting van de verplichte bijdragen op initiatief van BOFAS

De mogelijkheid tot stopzetting van de verplichte bijdragen werd niet voorzien in het SWA en het Erkenningsbesluit. Bijgevolg is geen regime voorhanden op basis waarvan BOFAS (al dan niet met de tussenkomst van de IBC) kan beslissen tot stopzetting van de verplichte bijdragen. Daarenboven maakt de stopzetting van de bijdrage een wijziging uit van de bijdrage zoals voorzien in art. 6, §5 van het SWA en art. 7, §5 van het Erkenningsbesluit, die

⁷ Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Vlaams Parlement 2002-2003, stuk 1708, nr. 1, 93.

⁸ Ar. 4 van de statuten van BOFAS laat een verlenging toe.

⁹ De aanvraag tot erkenning kan uiteraard ook vroeger ingediend worden, wat ook voorheen het geval bleek te zijn daar de verlenging met een duurtijd van 5 jaar (d.i. tot 2019) reeds werd goedgekeurd door de IBC in 2009, dit terwijl de verlenging pas uitwerking kreeg in 2014.

een voorafgaande goedkeuring vereist van de gewestregeringen en de federale ministers tot wiens bevoegdheid Economische Zaken en Energie behoren.

Bijgevolg zijn wij de mening toegedaan dat de beslissing tot stopzetting van de verplichte bijdrage uiteindelijk toekomt aan de gewestregeringen en de federale ministers tot wiens bevoegdheid Economische Zaken en Energie behoren. Daarenboven zal dergelijke beslissing een wijziging vereisen van het SWA (wat op haar beurt impliceert dat wederom een bekrachtiging zal nodig zijn door middel van een decreet in Vlaanderen en Wallonië, een ordonnantie in Brussel en een wet op federaal niveau) en het Erkenningsbesluit.

Wat betreft het formele verzoek van BOFAS tot stopzetting van de bijdragen, menen wij dat, naar analogie, de procedure voorzien in art. 6 van het SWA en art. 7 van het Erkenningsbesluit zal moeten worden toegepast (d.i., een formeel verzoek tot stopzetting op basis van een gedetailleerd en onderbouwd aanvraagdossier, een nood aan een positief advies van de IBC, en de goedkeuring van de gewestregeringen en de federale ministers tot wiens bevoegdheid Economische Zaken en Energie behoren).

(b) Verlaging van de verplichte bijdragen op initiatief van BOFAS

Zowel het SWA (art. 6) als het Erkenningsbesluit (art. 7) voorzien in de mogelijkheid om de IBC te verzoeken om de verplichte bijdragen te verlagen in zoverre dergelijke verlaging de volbrenging van de opdracht en de dekking van de werkingskosten van BOFAS niet verhindert. Beide teksten geven geen indicatie wat betreft het mogelijke bedrag van de verlaging. Weliswaar lijkt het ons verdedigbaar dat een verzoek door BOFAS wordt ingediend voor het verlagen van de verplichte bijdrage tot 0 EUR, in zoverre dergelijke verlaging de volbrenging van de opdracht en de dekking van de werkingskosten van BOFAS niet verhindert. Hoewel er in de praktijk geen bijdragen meer zouden verschuldigd zijn, zou er, juridisch gesproken, geen sprake zijn van een "stopzetting" van de verplichte bijdrage, maar enkel van een verlaging conform de procedure in het SWA en het Erkenningsbesluit.

Om over te gaan tot de verlaging, dient BOFAS de procedure voorzien in art. 6 van het SWA en art. 7 van het Erkenningsbesluit te volgen. Daaruit blijkt dat BOFAS over geen enkele beslissingsbevoegdheid beschikt. *In casu* zal BOFAS een voorstel moeten indienen bij het IBC, waarna de IBC een positief advies moeten verlenen over het voorstel tot verlaging (al dan niet tot 0 EUR), en daaropvolgend dienen ook de gewestregeringen en de federale ministers tot wiens bevoegdheid Economische Zaken en Energie behoren, deze verlaging goed te keuren.

Op grond van art. 6, §5 van het SWA en art. 7, §5 van het Erkenningsbesluit, geeft een wijziging van de bijdrage (d.i., na goedkeuring van de IBC en de overheden) aanleiding tot een wijziging van respectievelijk art. 4, §2 van het SWA en art. 5, §2 van het Erkenningsbesluit. Ons inziens kan geargumenteed worden dat deze artikelen op zulke wijze dienen geïnterpreteerd te worden dat de goedkeuring van de gewestregeringen en de federale ministers tot wiens bevoegdheid Economische Zaken en Energie behoren, volstaat opdat de bijdragen aangepast zouden zijn, en er bijgevolg geen "formele" wijzigingen aan het SWA en het Erkenningsbesluit nodig zijn. Zou een wijziging aan de regelgeving toch vereist zijn, dan zou de goedkeuring door de gewestregeringen en de federale ministers ons inziens uitgehold worden, daar in zulk geval de wetgever dan de uiteindelijke beslissingsmacht zou hebben, wat niet de bedoeling kan zijn van de huidige tekst van het SWA en het Erkenningsbesluit. Het bepalen dat er voortaan geen enkele bijdrage meer moet betaald worden is dan weer een bevoegdheid die toekomt aan de wetgever (en waarvoor

dus het SWA moet gewijzigd worden en nadien moet goedgekeurd worden door de parlementen van de Gewesten en het federale parlement).

Tot slot noteren wij dat noch het SWA, noch het Erkenningsbesluit, enige termijn voorziet waarbinnen zowel de IBC, als de overheden dienen terug te koppelen over het voorstel tot verlaging van de bijdragen.

Het staat BOFAS uiteraard steeds vrij om in zijn voorstel tot verlaging van de verplichte bijdragen een termijn "op te leggen" waarbinnen de gewestregeringen en de federale ministers dienen te beslissen nadat de IBC een positief advies heeft afgeleverd, waarna, in geval van stilzwijgen van de gewestregeringen en de federale ministers, BOFAS zal overgaan tot de implementatie van de verlaging van de verplichte bijdragen. Weliswaar zijn wij geen voorstander van deze "oplossing", gezien de rechtsonzekerheid die hiermee gepaard gaat. In eerste instantie zal deze termijn in ieder geval niet bindend zijn voor de IBC en de overheden daar het niet voorzien is in het SWA en Erkenningsbesluit. Verder rijst de vraag hoe het "opleggen" van een termijn en het "eenzijdig" doorvoeren van de bijdragewijziging zal werken in de praktijk? Tot slot, en belangrijker, is het niet duidelijk of als gevolg van deze "eenzijdige" bijdrageverlaging, BOFAS *in casu* niet in strijd zal hebben gehandeld met het SWA en het Erkenningsbesluit, wat op haar beurt kan resulteren in een schorsing en/of opheffing van de erkenning conform art. 23 van het SWA en art. 14 van het Erkenningsbesluit.

(c) Autonome beslissing tot stopzetting/verlaging door de overheden en/of de wetgever

Wij wensen nog te noteren dat niets de Federale Staat en 3 gewesten gezamenlijk verbiedt om eigenhandig te beslissen tot de verlaging of stopzetting van de bijdragen. In zulk geval zal uiteraard een wijziging van het SWA vereist zijn (waarna de IBC het Erkenningsbesluit zal moeten wijzigen).

3.1.3 Mogelijkheid tot ontbinding van BOFAS vóór het verstrijken van de erkenning

Conform art. 28 van de statuten van BOFAS, kan de algemene vergadering van BOFAS beslissen om BOFAS te ontbinden, in welk geval de algemene vergadering zal overgaan tot (i) het benoemen van één of meer vereffenaars, (ii) het bepalen van de bevoegdheden van de vereffenaars, en (iii) het bepalen van de bestemming die aan het netto-actief van BOFAS dient gegeven te worden. De beslissing tot ontbinding en vereffening door de algemene vergadering zal uiteraard enkel geldig zijn, mits voldaan is aan het toepasselijke aanwezigheids- en beslissingsquorum, zoals bepaald in de VZW-wet.

Daarenboven bevatten noch het SWA, noch het Erkenningsbesluit enige bepaling die een vroegtijdige vereffening van BOFAS verbiedt. De enige bepalingen waarin wordt verwezen naar een vereffening van BOFAS, betreft de (van rechtswege) ontbinding van BOFAS naar aanleiding van een opheffing van de erkenning door de IBC (cfr. art. 23 van het SWA en art. 14 van het Erkenningsbesluit). Een vrijwillige ontbinding van BOFAS door de algemene vergadering is strikt gezien niet in strijd met het SWA of het Erkenningsbesluit.

Wij wensen er wel op te wijzen, dat een vervroegde ontbinding van BOFAS door de algemene vergadering enkel en alleen steek houdt indien BOFAS op zulk moment al haar activiteiten heeft beëindigd (d.i. onder meer alle betalingen die dienden te gebeuren in het kader van de saneringen/verplichtingen, werden uitgevoerd). Zolang BOFAS nog